

Монашење у манастиру Подмалинско

На празник Сабора Светог архангела Гаврила 26. јула 2022. године, у вечерњим часовима, Његово преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки г. Методије замонашио је, у манастиру Подмалинско код Шавника, послушницу Ивану, давши јој монашко име Симеона по њеном небеском покровитељу Светом Симеону Мироточивом.

Овом великом и благословеном чину присуствовало је свештенство и монаштво Епархије и бројни вјерни народ.

Преосвећени Владика се бесједом обратио новој монахињи и сабранима, подсјетивши је да монашки пут није себично затварање у себе, него да човек, прочишћујући душу и задобивши благодат Божју, од те Христове свјетлости таворске, нестворене исијава и рефлектује овом свијету.

„Замонашисмо бившу Ивану, а сада монахињу Симеону, примила је ангелски лик, а то је оно што сваки хришћанин, обукавши се у Христа крштењем својим, тежи да испуни да својим мислима, дјелима, ријечима и посебним

стилом живота покуша да што интензивније и потпуније испуњава заповјести које нам је Господ наш Исус Христос, преко својих светих апостола и ученика, предао. Оно што је основно за сваког хришћанина, поготово онога који је кренуо путем монаштва проводи свој овоземаљски живот, јесте да веома пази на ону преломну тачку духовног живота, а то је да пази на своје мисли то јесте да што више упражњава трезвеноумље, јер је мисао, било она добра или лоша, почетак и корјен свега онога што човјека после задеси у његовом овоземаљском животу“, рекао је Епископ Методије.

Зато је најбитније, додао је он, да се ум веже ријечима молитве за Христово име, не понављајући као аутомат, језиком изговарајући молитве него цијелим својим бићем трудећи се да учествује у молитви да би се кроз молитву, коју изговара својим умом, загријало срце.

„Да би тиме човјек онда осјетио близину Божју и тиме оприсутнио Онога Кога призива, оприсутнио Га сада и овдје. Једини и истински прави живот јесте када, изговарајући молитву сада и овдје, ступимо у заједницу са Богом. Ондје, гдје је Бог, Његова близина и Његова заједница ту је, већ, предокус Царства небеског. То је основни задатак сваког хришћанина, а поготово сестре Симеоне, која је сад благи и лаки Христов јарам узела на себе, да ту основну, најдубљу небеску истину живи и спроведе у свој живот“, казао је Његово преосвештенство.

То не значи да се монашењем одвојила од других људи, већ то значи, навео је Владика Методије, да се посебним стилем живота више удубила и усредредила на духовни живот.

„Тиме је отворила душу своју, срце своје и своје биће, не само за сваког човјека којег Бог пошаље у њен живот, него и сваку твар Божју и свако биће с којим се сретне, да му се истински радује, јер монашки живот није себично затварање у себе гдје човјек покушава да буде специјалиста само сопственог спасења, него прочишћујући своју душу и молитвом задобивши благодат Божју, да закучи макар мало од Христове свјетлости таворске, небеске, нестворене и да исијава и рефлектује овом свијету која је њему данас тако, можда више него икад, потребна“.

„Зато сви који смо се вечерас овдје сабрали, на овом дивном и благословеном чину монашења треба да знамо да ово није ништа посебно у односу на остале хришћане, живимо један интензивнији вид хришћанског живота и да сви једнако и заједно учествујемо у нашим међусобним животима, помажући заједничком спасењу“, бесједио је Епископ будимљанско-никшићки Методије.

mitropolija.com